

монскій, и поалз си женѣ мѣ за себѣ си. Не щѣ отстѣпи мечь отъ дома ти, зацо то си мѣ сунничтожилъ.

Тога Давїдъ падна предъ Господа и выкна съ топлы слъзи „Согрѣшихъ Господи!“ и покасл. Всемилостивый Богъ, конто прїемва сьрдечно то покаянїе, изави благословенїе то си на Надана. И Наданъ рече на Давїда: Господь прости сьгрѣшенїе то ти и нѣма да оумрешъ: Оваче сынъ ти, рожденый отъ Оурїевѣ тѣ женѣ, щѣ оумре: Седемь дни пости и плака Давїдъ за дѣте то, но Божїа та вола са исплани. Отрече то оумрѣ; слѣди тѣ болхъ са да избеатъ смьртъ тѣ мѣ на цара, но като ры видѣ дѣто шѣпахъ и позна, чи оумрѣ дѣте то рече имъ: оумрѣ ли дѣте то? И тїй мѣ рѣкохъ: оумрѣ, Тога стана отъ земь тѣ, дѣто са валаеше отъ скървъ, оумиса, и прѣмени дрѣхи тѣ си, поклониса на Бога, и заповѣда да мѣ предложатъ хлѣвъ да иде. А зацо то дворани тѣ мѣ са чѣдѣхъ, той имъ рече: Додѣ вѣше дѣте то живо, надѣахъса да оумилостивѣхъ Бога: но нынѣ оумрѣ веки; зацо да постѣхъ да ли щѣ возможъ да е възвратѣхъ? По нынѣ азъ имамъ да идѣхъ при то, а не то при менѣ. А послѣ оутѣши Давїдъ Вирсавїѣ, и мѣ реди Прѣ мѣдрый Соломона, конто вѣше отъ Бога възлюбланъ. —

§. 103. Авессаломово братоубїйство.

Авессаломъ сьви брата си Аммона, конто вѣше първенецъ наслѣдникъ Давїдовъ, зацо то вѣше залюбилъ и съ силъ обрѣгалъ сестрѣ мѣ Тамаръ, конто вѣше отъ еднѣ майкѣ съ Авессалома, и повѣгна при Гедсѣрскїй царь, и стоѣ тамъ три години. Юавъ главный воевода Давїдовъ съ посредничество то на еднѣ мѣдрѣхъ женѣ измоли цара, да са оумилостиви на сына си Авессалома, зацо то; рече, оубитый не щѣ са врати, но отриновенный. Тога царь Давїдъ речена Юава; Нека вѣди по слово то ти; иди въ Гесѣръ и заврати отрока Авессалома, да си дойде оу дома си, но мое то лице да не види.